

Dan Diaconu: UE și FMI pun jugul pe toată lumea

🕒 Acum 49 seconds 👁 2 Vizualizari 📖 12 Timp de citire

Dacă vă întrebați ce-i cu fermierii, ce-i cu transportatorii, ce-i cu economiile și, în general, ce se întâmplă, aveți un răspuns: Ucraina. De fapt aici e vorba de o chestiune cât se poate de banală. Inflamând voit situația din Ucraina, Occidentul în general și Deep State-ul american în special, au crezut că au toate elementele necesare dărâmării Rusiei. Totul s-a bazat pe un scenariu absurd acum, dar parafat atunci de toate think tank-urile arondate puterii de la Washington.

Rușii, spuneau atunci respectivii „experți”, cu toate că par a avea o poziție solidă, sunt încă deosibit de fragili, dar situația țării se îmbunătățește. Ei considerau că SUA trebuie să facă ceva pentru a fragiliza Rusia pentru a-i da o lovitură fatală. Pentru aceasta urmau să fie folosite două strategii: una economică și una militară. Economia rusească era dependentă de fluxurile de euro(de pe dolar ieșiseră deja), iar o sancțiune în această zonă ar fi aruncat în aer întreaga Rusie. Din punct de vedere militar, strategii americani se bazau pe fortărețele ucrainene în care rușii ar fi urmat să se împiedice și pe armele furnizate pe șest. O înfrângere militară, dublată de o îngenunchere economică ar fi echivalat cu înfrângerea definitivă a Rusiei. Pe ce se mai bazau? Pe vectorii plasați în Rusia, care fuseseră activați și care urmau să declanșeze „revoluția împotriva lui Putin”.

Treburile însă n-au mers așa. Într-adevăr, armata rusă a dat semne de slăbiciune la început, dar să nu uităm că ajunsese până la periferia Kievului. De asemenea, a funcționat strategia de șoc aplicată de ucrainenii atunci când rușii s-au retras tactic din Herson, ulterior fiind împinși și din Lîman. Strategia înecării mitralierelor, prin împingerea unui număr record de luptători la sacrificiu pare a fi funcționat, ceea ce le-a dat încredere. Doar că

rușii mereu încep războaiele dezastruos pentru a le continua la modul strălucitor. Organizarea tactică a apărării împotriva contraatacului ucrainenilor a fost impecabilă. Tactica înecării mitralierelor n-a mai funcționat.

punct în cel mai mic detaliu. În plus, apărarea rusească în profunzime a funcționat impecabil. De altfel asta s-a văzut limpede în zona Rabotîne, unde ucrainenii au făcut un joc de du-te vino dezastruos pentru ei. Cu o cifră care se apropie de un milion de victime în tabăra ucraineană, e greu de crezut că se vor mai găsi soldați care să facă ceva.

Fără doar și poate, serviciile occidentale știu mai bine care-i situația din teren, unde însăși Occidentul a pierdut militari de top și o grămadă de simpli soldați trimiși acolo pe post de „experți de război” sau „coordonatori în teren”. E cât se poate de clar că întreaga himeră a invincibilității Ucrainei se duce de râpă. De asemenea, vectorii pregătiți atâta timp pentru a dărâma „regimul lui Putin” s-au făcut de răs. Ori au fost anihilați din fașă, ori au făcut acțiuni de doi bani fără niciun ecou. Și uite-așa, lumea arată acum total diferit. Rusia e integrată într-o structură asiatică de securitate, având legături extrem de strânse cu China, dar și o alianță militară impresionantă cu Iranul. Livrarea de Su-35-uri Iranului va schima ecuația puterii în Orientul mijlociu, în timp ce livrarea unui număr record de SU-57 armatei ruse va seta noi standarde în domeniu la nivel mondial. Inclusiv cooperarea cu Coreea de Nord nu este întâmplătoare, rușii livrându-le acestora tehnologie pentru îmbunătățirea preciziei. S-a făcut mult caz pe utilizarea de către ruși a muniției coreene în Ucraina. Credeți-mă, nu a fost vorba de o lipsă de muniție a Rusiei, ci de o demonstrație de forță și, mai ales, precizie. Mesajul transmis a fost simplu: asta-i muniția de care se vor lovi coreenii din sud!

Cu o asemenea ecuație geopolitică, e cât se poate de clar că dorința dezmembrării Rusiei și a traiului pe spatele acesteia încă cel puțin trei decenii, așa cum s-a întâmplat cu Europa de Est, a devenit doar un vis umed, imposibil de îndeplinit. Astfel încât treburile trebuie luate așa cum sunt, nu așa cum și-ar dori să fie.

Colac peste pupăză, avem o situație extrem de încurcată în Orientul mijlociu unde deja nu se mai pune problema dacă americanii vor părăsi bazele ilegale din Siria și Irak, ci când se va întâmpla asta. Vă anunțam aseară pe canalul meu de telegram că vreo câteva bombardiere B1 au luat calea Orientului. Operațiunea, dorită a fi una amplă, trădează din start legăturile neortodoxe din Orient. La ce mă refer? La faptul că atacul aerian al SUA a fost perfect coordonat cu atacarea terestră de către ISIS a mai multor facilități de pe teritoriul Siriei. Cu alte cuvinte, aviația SUA a fost extensia aeriană a ISIS. Scriu asta, în special, pentru cei care mă înjurau pe vremea când dezvăluiam că ISIS este o creație a SUA. Acum nu mai e niciun secret.

În ciuda atacului aerian, SUA nu e capabilă să desfășoare un atac la sol în Orient, astfel încât loviturile de aseară rămân unele strict de imagine. Sunt informații conform cărora milițiile irakiene părăsiseră deja bazele care au fost atacate, luând de acolo echipamentele cele mai importante. Și culmea, în ciuda bombardamentelor, am avut noi atacuri asupra bazelor ilegale americane. Despre rezultatul acestor atacuri am ceva informații interesante, dar aștept confirmarea lor.

Ca să nu mai divagăm mult, ceea ce trebuie să înțelegem este că SUA și Occidentul sunt în fața unor eșecuri majore. Treaba cu distrugerea Rusiei nu a funcționat, iar Orientul se repliază, scăpând din mâna hrăpărească a

americanilor. Pe scurt, asta înseamnă o situație extrem de complicată din punct de vedere economic, deoarece energia stă la baza economiei contemporane. Și-atunci?

Occidentului. Așa cum în Orient sunt date lovitură de imagine – prin bombardamente supraexpuse mediativ – la fel va fi și în Ucraina. De aceea acum, după ce SUA nu mai poate suplimenta fondurile, se merge pe peticirea acestora de către UE. Care UE spune că va da 50 mld., bani care vor acoperi plățile restante și necesarul de arme în vederea rezistenței. Ce speră UE&SUA e ca Rusia să nu se avânte într-un atac asupra Ucrainei și să rămână totuși la nivelul unui conflict înghețat. Doar că, pentru așa ceva, Putin a pus deja condiția „fâșiei demilitarizate”, care ajunge prin vestul Ucrainei. Altfel, Rusia se va vedea obligată să împingă armata Ucrainei cât mai aproape de granițele NATO.

Cu o asemenea situație, economia occidentală – care spera în accesul liber la resursele ieftine ale Rusiei după eventuala înfrângere a lui Putin – nu mai funcționează. Mai mult, e sărăcită de nota de plată „Ucraina”. Fermierii sunt disperați deoarece input-urile au explodat. Nu mai au bani și simt că sunt fentați cu produsele agricole ieftine și neconforme ale Ucrainei. Adică, pe de o parte trebuie să respecte o groază de norme tembele – care le încarcă prețul investit la hectar – dar trebuie să facă față și prețurilor de dumping practicate de Ucraina care, desigur, nu respectă nicio reglementare a UE. Faliment scrie pe ei.

În aceste condiții, vine piaița de la FMI – Cristalina Gheorghieva – care urlă ca din gaură de șarpe că nu pot fi acordate ajutoarele și subvențiile solicitate de agricultori din cauză de ... Ucraina. Mai precis, din cauza costului războiului din Ucraina și al închiderii perspectivei unui jaf al hidrocarburilor rusești. Nasol, nu-i așa? Și-atunci, spune pe bună dreptate FMI, nu mai e loc de facilități și alte înlesniri deoarece ... NU MAI SUNT BANI. Cu alte cuvinte, mesajul FMI e cât se poate de simplu: scoateți-vă din cap fantezmele cu bairamul pe care-l veți da după înjunghierea rușilor deoarece un asemenea eveniment este absolut improbabil. În schimb, uitați-vă la finanțele voastre care-s pref, uitați-vă la industria voastră care-i praf și căutați să corectați ce e de corectat. În ceea ce privește facilități și ajutoare, canci! N-aveți de unde! Simplu ca „bună ziua”. Regula însă este dată pentru Europa deoarece SUA continuă să se joace de-a copilul prost rămas peste weekend în magazinul de dulciuri, care luni dimineața va trebui dus la urgență pentru tratament de diabet.

Ce înseamnă asta pentru omul simplu? Un dezastru. Deja vedeți cum se concediază în masă. Ceea ce s-a întâmplat peste Ocean nu e un motiv de bucurie deoarece concedierile de-acolo nu mai vin la pachet cu angajări aici. Cel puțin IT-iștii ar trebui să-și facă probleme cu adevărat. Un amic din America de Nord îmi spunea că mai folosește din când în când și programatori români, dar că o face mai rar deoarece aproape s-au egalizat prețurile și preferă, normal!, să folosească forță locală de muncă. Așadar, pentru noi, avantajul competitiv dispare, singura chestie care ar putea salva IT-ul românesc fiind investițiile în branduri construite local cu acoperire globală. Ceea ce nu s-a făcut deoarece fraierii n-au știut să facă decât echivalentul lohn-ului în domeniul IT!

Să revenim însă la situație. Ce urmează? Europa și SUA trebuie să-și repornească motoarele economice. Care? – mă veți întreba. Păi ălea pe care le au, adică industria militară deoarece, în rest, nu prea le mai merge nimic. În domeniul militar încă poți face achiziții cu dedicație și poți refuza prețurile mai mici pe motiv că „e de la dușman”. Iată și misterul nebuniei cu „ne atacă Rusia”. Nu, nu ne atacă Rusia, dar în scurt timp va

trebui să ne prefacem că ne atacă, înarmându-ne până-n dinți cu echipament depășit, dar deosebit de scump. De ce? Pentru ca roata economiei Occidentale să se învârtă în continuare, mimând că totul e OK. Dar de fapt

activitatea, ci unul care se închide la beneficiar, adică la armată. Și de-acolo nimic pentru societate! O rachetă n-o poți transforma în tractor decât dacă bombardezi cu ea câmpul și spui că ai găsit o metodă originală de a ara.

În lipsă de relevanță și imaginație, Occidentul își joacă ultima carte mizând pe economia de război. Este ceea ce au făcut toate imperiile istoriei înainte de a apune. Puținele finanțe rămase le-au rostogolit în armată, sperând că din asta va rezulta o minune. Nu, nu s-a petrecut nicio minune. Din contră, ori au apărut conducători puternici care-au speculat situația în favoarea lor, ori s-au aventurat în conflicte nefericite suferind înfrângeri umilitoare, ori și-au pierdut banii prin diverse scheme de corupție. E ceva ce n-ați văzut încă în curtea Occidentului? Da, chestiunea cu militarul puternic speculând în favoarea sa, dar încă nu-i timpul pierdut! O vom vedea și pe asta! Mă rog, privind în Ucraina, eu cred că am văzut-o deja, dar o vom vedea la scară mai mare chiar în SUA!

În concluzie, jugul pus de UE și FMI va fi unul extrem de complicat. Fermierii autohtoni vor fi îngenuncheați, așa cum vor fi și cei din UE. Asta înseamnă o creștere teribilă a prețurilor mâncării într-un termen de 6-8 luni. Ce e de făcut? Mai nimic. România a avut în anii 80 modelul agriculturii de subzistență care a suplinit criza alimentară internă. Acela e singurul model funcțional deoarece distribuie efortul la nivelul individului, producând necesarul supraviețuirii. În condițiile lipsurilor și al prețurilor prohibitive, mica producție din jurul casei poate fi un colac de salvare. Exploatarea pe suprafețe mari vor deveni nesustenabile din cauza lipsei subvențiilor și al costurilor în creștere exponențială a input-urilor. În timp ce pentru un individ care-și cultivă grădina e simplu să acorde atenția cuvenită plantelor și animalelor din gospodărie, pentru cei cu mii de hectare va fi imposibil să gestioneze situația în condițiile creșterii exponențiale a prețurilor. Grădinarul simplu nu are nevoie de îngrășăminte chimice. Poate face compost, poate folosi gunoi de grajd s.a.m.d., soluții care sunt imposibile exploatațiilor pe suprafețe mari.

Autoritățile europene sunt atât de tembele încât vor face cu agricultura exact ceea ce au făcut cu industria. Când, „din dragoste pentru mediu” au închis sectorul siderurgic, nu s-au gândit mai departe de propriul nas, pentru a realiza că închiderea diverselor facilități din Europa le va redeschide în altă parte, probabil cu o tehnologie mult mai poluantă. La fel e și cu agricultura. Din dragoste de „optimizări” și „climate change” îi vor ruina pe fermierii de aici pentru a importa apoi masiv alimente din alte zone ale lumii. Alimente mult mai toxice decât cele europene deoarece vor fi produse în condiții improprii. Și uite-așa, mai cu „corectarea politicilor fiscale”, mai cu „dragostea pentru mediu”, idioții de la manete vor prăbuși întreaga hardughie europeană. În timp ce SUA mai are ceva șanse deoarece acolo mai sunt revolte interne precum cea a statului Texas, Uniunea Europeană nu mai are absolut nicio șansă, fiind probabil împinsă chiar de SUA la auto-supraviețuire sau moarte. E clar că SUA a ajuns la fundul sacului. Interzicerea „temporară” a exportului de GNL nu are legătură nici cu mediul – așa cum spune Biden – și nici cu Texasul – așa cum spun criticii măsurii. E o măsură disperată, menită a conserva resursele de hidrocarburi ale SUA deoarece, în scurt timp, se va cere punerea cărților pe masă.

Autor: Dan Diaconu

Source: <https://kaggle.com/dan-diaconu>

editor